

stilles med personer, der gør tjeneste på sådanne skibe. Det må anses for rimeligt, at personer, der uden at gøre tjeneste på dansk skib, når de har et ophold på skibet af længere varighed, bliver skattepligtige her i landet på samme måde som personer, der opholder sig på dansk grund en vis tid, bliver fuldt skattepligtige her.

Nr. 4. Bestemmelsen tager navnlig sigte på tjenestemænd i gesandtskabs- og konsulatstjenesten samt på tjenestemænd under forsvarsministeriet, der beordres til tjeneste udenfor riget. Disse tjenestemænd opnår efter de gældende regler i vidt omfang skattefrihed her i landet under opholdet ude, idet de i forhold til den danske skattelovgivning betragtes som personer bosatte i udlandet, samtidig med at de som alt overvejende hovedregel ikke underkastes beskatning på opholdsstedet, fordi de nyder exterritorialitetsret i opholdsstaten.

Det synes imidlertid ikke rimeligt, at disse danske statsborgere, der fortsat på det nøjeste er knyttet til det danske samfund og aflønnes af den danske stat, ikke skulle være undergivet skattepligt til staten på lige fod med landets øvrige borgere. I særdeleshed med hensyn til tjenestevederlaget forekommer det under en ordning med skat af den løbende indtægt, hvor også personer med blot midlertidigt ophold her i landet beskattes af deres lønindtægter, jfr. forslaget § 2, stk. 1 a), rimeligt, at de nævnte tjenestemænd i udenrigstjenesten m. v., som uanset deres ophold i udlandet i reglen vil have en fastere tilknytning her til landet end de lige nævnte personer, beskattes her i landet.

Af de anførte grunde er det derfor foreslået, at de omhandlede personer undergives fuld skattepligt her i landet.

Det er endvidere foreslået, at skattepligten skal omfatte de pågældende personers ægtefæller og hjemmenværende børn.

Efter bestemmelsens formulering finder den ikke anvendelse på personer, der i den danske stats tjeneste udsendes til Færøerne eller Grønland.

Nr. 5. Bestemmelserne om dødsboers skattepligt må ses i sammenhæng med reglerne om ophør af personers skattepligt ved dødsfald.

Efter de gældende regler ophører en persons skattepligt med udløbet af det kvartal, hvori han afgår ved døden, jfr. ligningslovens § 2 A, stk. 2. Såfremt hans dødsbo skiftes offentligt, vil det kun blive indkomstskattepligt undergivet, hvis bobehandlingen bliver af en vis længere varighed, idet indkomstskattepligten ifølge statsskattelovens § 2, nr. 4, jfr. § 35, stk. 1, kun påhviler et offentligt skiftet dødsbo, for så vidt dødsfaldet ligger forud for det sidste kalenderår før ligningens foretagelse

og for så vidt dødsboet endnu ikke er afsluttet ved skatteårets begyndelse den 1. april. Reglen må anses for motiveret ved det ønskelige i at have et fuldt kalenderår som grundlag for beskatningen. Reglen indebærer imidlertid, at et offentligt skiftet dødsbo kun bliver indkomstskattepligtigt, hvis det har henstået mindst 15 måneder, og at det efter omstændighederne kan henstå i over 2 år, inden skattepligt indtræder, nemlig hvis dødsfaldet har fundet sted i begyndelsen af et kalenderår. Boets indkomstskattepligt består ifølge praksis indtil udgangen af det skattehalvår, i hvilket boet afsluttes.

I statsskatteloven fandtes ikke hjemmel til at formuebeskatte her i landet offentligt skiftede dødsboer, men ved lov nr. 95 af 20. marts 1940 blev en sådan hjemmel tilvejebragt, en hjemmel, der stadig er blevet fornyet ved de årlige udskrivningslove, senest lov nr. 92 af 31. marts 1965 (§§ 6-10). Det offentligt skiftede dødsbo bliver efter disse regler formueskattepligtigt, såfremt det henstår uafsluttet ved det pågældende skatteårs begyndelse, og denne skattepligt vedvarer hele skatteåret ud, selvom bobehandlingen afsluttes i første skattehalvår.

Skiftes boet privat, bliver arvingerne skattepligtige af den indkomst, som afdødes efterladenskaber afkaster i tiden efter dødsfaldet, og denne indkomst beskattes hos arvingerne i forbindelse med deres øvrige indkomst. Endvidere beskattes hver af de privatskiftede arvinger af en til hans arvepart svarende del af dødsboets formue.

De gældende regler om beskatningen af dødsboer kan ikke karakteriseres som tilfredsstillende, idet de dels ikke skaber kontinuitet i beskatningen af afdøde og boet — hvad enten dette skiftes privat eller offentligt — og dels medfører, at beskatningen af det offentligt skiftede bo bliver af mindre omfang end beskatningen af det privat skiftede bo; der henvises herom til det nedenfor under bemærkningerne til afsnit II anførte. Når det ikke hidtil har været muligt at gennemføre en kontinuerlig beskatning af personer, der afgår ved døden, og boerne efter disse, således at afdødes indkomst lige indtil dødsfaldet og boets indkomst fra skiftets begyndelse og til dets slutning undergives beskatning, hænger det sammen med det gældende beskatningssystem, hvorefter beskatningen for en given periode (skatteåret) foretages på grundlag af indkomsten i en herfra afvigende, forudgående periode (indkomståret). Når skattepligten nu knyttes til samme periode som den, hvori indkomsten indtjenes, og skatten som foreløbig skat skal erlægges samtidig med indkomstens erhvervelse, vil afdødes indkomster lige til skatte-